

Ἡ Δ Τ Ο Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἐνταῦθα ἔτησία Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔν γένει χρυσῶ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΤΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἔν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τῆς διατριβᾶς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρόνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνδύγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΜΑΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΑΣ ΣΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΥΚΟΝΙΟΥΣ

Ἐντολῇ τῆς ἐν Ἀθήναις ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ὑπομνησκόμεν εἰς πάντας τοὺς ἐξ Ὑμῶν δηλώσαντας, ὅτι θὰ συμμετάσχωσι τῆς ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ 1900, ὅτι ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ ἰσταμένου μηνὸς Ὀκτωβρίου νὰ ἀποστείλωσι τὰ διὰ τὴν Ἐκθεσὴν προωρισμένα ἐκθέματά των, καλῶς συσκευασμένα καὶ κατὰ τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν διατετιμημένα «ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ» καὶ ὅτι οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Γουδῆ καὶ Τζῶν, δεχομένων δωρεὰν τὴν μεταφορὰν των.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1899.

Τῆς ἐπιτοπίου εἰδικῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
Σύρου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐν Παρισίοις
ἐκθεσὴν τοῦ 1900.

Ὁ Πρόεδρος

ΣΤΑΜ. ΒΑΦΙΑΔΙΚΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΕΜΜ. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

Ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ ἐτηλεγράφησε τὰ ἑξῆς.

Σταμ. Βαφιαδάκην

Σύρον.

Γνωρίζατε εἰς τοὺς δηλώσαντας ἐκθέτας, ὅτι καιρὸς εἶναι ν' ἀποστείλωσι τὰ προωρισμένα δι' ἐκθεσὴν Παρισίων ἐκθέματα εἰς Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπίων. Ἐπίσης ὅτι Ἀτμοπλοία Γουδῆ καὶ Τζῶν δεχονται μεταφορὰν τούτων δωρεάν.

Προεδρεύων Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων.

Θ. ΓΚΙΚΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐγκαταστάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως, ἤδη τοποθετηθέντων καὶ τῶν στηλῶν ἐφ' ὧν οἱ μονοτήρες, ἤδη δὲ ἤρξατο καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν συρμάτων, διὰ τὰ ὅποια θέλομεν γράψαι λεπτομερῶς ζητήσαντες τῆς δεούσης πληροφορίας παρ' ἀνδρῶν ἐπιστημόνων μακρὰν τῆς Σύρου εὐρισκομένων.

— Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ νομοῦ Κυκλάδων δι' ἐλθέσεώς του γνωμοδοτεῖ ὅπως διαλυθῶσι πάντα τὰ εἰς διαφόρους συνοικίας σχολεῖα

τὰ ἄνευ ἀδείας καὶ διευθυνόμενα ὑπὸ διδασκαλισσῶν ἄνευ διπλώματος, διότι ἄλλως εἶναι ἀδύνατος ἡ ἴδρυσαι καὶ συντήρησις σχολείων εὐπρεπῶν καὶ κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον. Τὸ προτεινόμενον μέτρον εἶναι ἀληθῶς δίκαιον, ἐγένετο δὲ προθύμως ἀποδεκτὸν καὶ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ ἀρμόζον καθ' ὅλα εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν τῆς προόδου ἐν ἧ ἀληθῶς ἔσθλασεν ἡ παρ' ἡμῖν δημοτ. ἐκπαίδευσις, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας διδασκαλικῆς μεθόδου καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἣν παρέσχε τοῖς διδασκαλοῖς ὁ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Δεληγιάννη τῷ 1895 ψηφισθεὶς τελευταῖος εὐεργετικώτατος νόμος.

— Λευκάδιος ἔμπορος ταξειδεύων ἀπώλεσε χρηματοφυλάκιον μὲ δραχμὰς τρισχιλίας ὅπερ ἀνευρῶν ὁ θαλαμηπόλος τῆς «Ἐπτανήσου» κ. Κωνσταντῖνος Ἰ. Παρμ. Λυμπερίου ἀπέδωκεν, ἀρνηθεὶς νὰ δεχθῆ τινα ἀμοιβήν. Ὁ ἀνευρῶν τὰ χρήματά του δι' ἐπιστολῆς ὁμολογεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν ἀποδωσαντα συνιστῶν αὐτὸν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

— Συνιστῶμεν τὴν εἰδοποίησιν τοῦ κατὰ τὴν παρὰ τὴν Ξενοδοχείου «Μελίσσα» (πρῶην Λουλουδάκη) ὅπερ ἀνέλαβον οἱ συμπολίται ἡμῶν κ. Γεωργ. Π. Κιβωτῶς καὶ Λάμπρος Βεαυρῆς καὶ τὸ ὅποιον διακρίνει ἡ περιποίησις, ἡ εὐθηνία, ἡ ἀρίστη μαγειρικὴ καὶ ἡ μέχρι σχολαστικότητος καθαριότης.

— Ὁ ἀστυνόμος κ. Μιχαὴλ Καίρης ἐπεμψεν εἰς τὸ ἐνταῦθα πτωχοκομεῖον δεκακοτὴ ὀκτάδας ἰχθύων κατασχεθέντων καὶ ἄλλας τόσας εἰς ἕκαστον τῶν ἐνταῦθα ὀρφανοτροφείων, ἐπίσης δὲ καὶ προχθὲς ἄλλας τόσας.

— Εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ἀστυνομίας καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι κατώτερα ὄργανα τῆς ἀστυνομίας ἀρκετοὺσι διάφορα ἀντικείμενα ὡς δῆθεν ἐκ τυχερῶν παιγνιδίων προερχόμενα τῶν ὀπίων, ὡς λέγεται, κάμνουσιν αὐτοὶ χρῆσιν, χωρὶς νὰ ἀναγγέλλωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς προϊσταμένους των.

— Ἐπίσης γνωρίζομεν εἰς τὸν κ. Καίρην ὅτι εἰς τὴν συνοικίαν Καμίνια ἐκτὸς πρακτικοῦ ἰατροῦ πολλοὺς τυφλώσαντος, ἐγκατέστη πρό τινας καὶ χαρτομάχτις Ἀραψὶ ἧτις ἐκτὸς τῆς λεηλασίας τῶν βαλαντιῶν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀπατωμένων, γίνεται καὶ ἀφορμὴ καθημερινῶν σκανδαλῶν μεταξύ οἰκογενειῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ γράψωμεν πλέον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

— Ἀπῆλθεν εἰς Κάϊρον ἀποκαθιστάμενος ἐκεῖ ὡς ἰατρός, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐρμμανουὴλ Ι. Πακρῶδης οὕτινος τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν εἶδε μετὰ λύ-

πης ἢ ἡμετέρα κοινωνία, ἰδίως δὲ οἱ πελάται αὐτοῦ οὔτινες ἐξετίμων αὐτὸν διὰ τε τὴν ἐπιστημονικὴν του μόρφωσιν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς.

— Διαθερίσας ἐνταῦθα εἰς Χροῦσα ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου, ὁ φίλος συμπολίτης κ. Ἀμβρόσιος Αὐγερινός.

— Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς τὸ «Λεξικὸν Ὀρθογραφικὸν καὶ χρηστικὸν τῆς Ἑλλην. γλώσσης ὑπὸ Γ. Ζηκίδου» βιβλίον χρησιμώτατον, οὐ μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας καὶ τιμώμενον δραχμῶν 3, 50.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς ἐφημ. ὁ «Ἡλιος».

Βραδέως περιῆλθεν εἰς γνῶσίν μου τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1747 φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος «Πατριδος» γραφὴν διάφορον ἐνκντίον τῆς Μουσικῆς Συνθέσεως «Νεαπολιτανικὴ Ῥαψωδία» ἥτοι «Συλλογὴ Νεαπολιτανικῶν ᾠσμάτων» τὴν ὁποῖαν ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου μουσικὸς θιάσος τοῦ Συλλόγου «Φιλομούσων Σύρου» ἐξετέλεσε τὴν προπρελοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Πλατείᾳ Μισούλῃ καὶ ἡ ὁποία ἀπλήστως ἠκούσθη καὶ ζωηρότατα ἐχειροκροτήθη ὑπὸ τῶν φιλομούσων Ἑρμοπολιτῶν.

Στοιχηματίζω, κύριε συντάκτα, ὅτι ὁ γράψας τὸ διάφορον ἐκεῖνο δὲν θὰ γνωρίζῃ οὔτε τὸ do τῆς μουσικῆς καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ ἠτύχησεν νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ τοῦ τί ἐστὶ μουσικὸν πρόγραμμα· ἄλλως δὲν θὰ ἔγραφεν ὅπως ἔγραψε.

Ὅτε τὸ πρῶτον κατῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκ συμπάσεως παρευρέθη ἐν Κερκύρα εἰς τι συλλαλητήριον, ὅπου ὠμίλησεν ὁ τανῦν πρωθυπουργὸς καὶ γνωστὸς ἠδυεπὴς ῥήτωρ κ. Θεοτόκης. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ἐχειροκροτήθη ὑφ' ὄλων τῶν ἀκροατῶν του, ἀλλ' ἐγὼ στραφεὶς πρὸς τινὰ φίλον μου τῷ εἶπον ὅτι τὸ κατ' ἐμὲ οὐδεμίαν ἠσθάνθη ἐυχαρίστησιν. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἠδυνάμην νὰ εἶπω ἄλλως, ἀφοῦ ἀγνοῶν τότε παντελῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσω οὔτε μίαν λέξιν ἐκ τῆς ὠραίας ὁμιλίας τοῦ κ. Θεοτόκη.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν διαφορογράφον τῆς «Πατριδος».

Ἐν τούτοις ἐπιτραπήτω νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὸν γράψαντα, ὅτι εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ ἰδίως εἰς τὴν Νεάπολιν, τὴν πρῶτην πόλιν τοῦ κόσμου διὰ τὴν μουσικὴν ἰδιοφυίαν τῶν κατοίκων τῆς, ἐπιθυμοῦσι πάντοτε νὰ ἀκούωσι συχνάκις νέας συλλογὰς ᾠσμάτων. Σημειῶ πρὸς τούτους ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ῥώμη», ἀνέγνων πρό τινος ἐν τῇ στήλῃ τῶν Καλλιτεχνικῶν Εἰδήσεων, τὰ ἀκόλουθα. «Ὁ μουσικὸς θιάσος τῆς Βάρης ἐπιθυμῶν νὰ εὐχαρίστησῃ τὸ κοινὸν τῆς Νεαπόλεως καὶ ὑπέικων εἰς τὴν γενικὴν ἀναζήτησιν θέλει παραμείνει ἐπὶ πλέον ἐν Νεαπόλει καὶ θέλει παιανίσῃ ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Οὐμβέρτου Δου τὴν Συλλογὴν τῶν Νεαπολιτανικῶν ᾠσμάτων τὴν ὁποῖαν ἔγραψεν ὑπὸ τοῦ Μουσικοδιδασκάλου Ponchielli (τοῦ συγγραφέως τῆς Gioconda). Ἐπὶ πλέον δὲ τῷ καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ὁσάκις ἐν Ἰταλίᾳ παίζονται τοιαῦτα συνθέσεις πάντοτε γίνονται ἀποδεικτικαί

μετὰ χειροκροτημάτων, ὅπως συνέβη καὶ ἐν τῇ φιλομούσῳ Ἑρμοπόλει.

Ἄλλ' ὁ διαφορογράφος τῆς «Πατριδος» γράψας ὅπως ἔγραψε, ἀποδεικνύει ὅτι ὅλους τοὺς ἄλλους θεωρεῖ ἀνεπίσητα κτήνη καὶ ἐκυτὸν μόνον μουσοτραφῆ καὶ καλίσθητον.

Πλὴν ἂν ἐγνωρίζεν ὁ κύριος οὗτος νὰ κρίνῃ περὶ τοιούτων πραγμάτων, ὄφειλε νὰ σκανδαλισθῆ τὸ προπρελοῦθον ἔαρ καὶ τότε νὰ γράψῃ ἐνκντίον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκανδαλώδους ᾠσμάτιου Macherina, ἐπικνελημμένως ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Θεάτρου ἐν αὐτῷ τῷ Θεάτρῳ, τῷ τόπῳ δηλονότι τῆς ἠθικῆς καὶ μουσικῆς τοῦ κοινοῦ μορφώσεως καὶ ὅπου πάντες εἰσερχόμενοι ἐπὶ πληρωμῇ εἰσιτηρίου δικαιοῦνται καὶ παρατηρήσεις νὰ ἐπιφέρωσιν.

Ἄλλ' εἰς τὴν Πλατείαν ὅμως οὐδεὶς πληρώνει καὶ εἰμὶ βεβχίως ὅτι ὁ διατριβογράφος δὲν πληρώνει τίποτε καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν συντήρησιν τοῦ Μουσικῶν Θιάσου τοῦ Συλλόγου, ὁ ὁποῖος καταβλάθει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ θυσίαν ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸ κοινὸν καὶ εἶναι ἀδίκον ἀντὶ εὐγνωμοσύνης νὰ ἀκούῃ τοιαύτας κκοβοῦλους ἐπικρίσεις.

Τέλος ἐὰν ἐν τῇ εἰρημένῃ συνθέσει μου ἀνέμιξῃ καὶ τὸ Νεαπολιτανικὸν ᾠσμάτιον «Jo son nato per menar una buona vita», τὸ μεταφρασθὲν Ἑλληνιστὶ «Γιατί, Γιατί», τοῦτο τὸ ἔπραξῃ, διότι προηγουμένως μοῦ εἶχε ζητηθῆ τὸ ᾠσμ. τοῦτο ὑπὸ πολλῶν κυρίων ἐννοούντων κατὰ βῆθος τὴν μουσικὴν, ὡς ἐν παραδείγματι ὑπὸ τοῦ ἐν ἡμῖν Μουσικοδιδασκάλου κ. Αἰμ. Γκονφιῶτου καὶ τοῦ διακεκριμένου ἐρασιτέχου κ. Φέννη, Γενικοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας. Κατόπιν δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνθέσεως, τὸσον ἤρσεν τὸ ᾠσμ. τοῦτο, ὥστε κατέστη δημοτικώτατον καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸ ἀντιγράψω εἰκοσάκις διὰ κλειδοκύμβελον πρὸς χρῆσιν πολλῶν οἰκογενειῶν καὶ ὁποῖα μοὶ τὸ ἐζήτησαν καὶ ἐξκολουθῶσι νὰ τὸ ζητῶσιν ἐπιμόμως.

Ἐκ τούτων, κ. συντάκτα, δύνασθε νὰ ἐννοήσητε πόσην μουσικὴν καλαισθησίαν ἔχει ὁ διαφορογράφος τῆς «Πατριδος», ὁ χαρακτηρίσας τὸ ᾠσμ. τοῦτο ὡς ἀηδές.

Ἐν τούτοις θὰ παρακλέσω τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὃν ὑπηρετῶ, νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης συνθέσεως, ὅπως ἰκανοποιηθῆ ἡ περὶ τούτου ἐπιθυμία πλήθους ἀληθῶς φιλομούσων Ἑρμοπολιτῶν.

Τελευτῶν, κ. συντάκτα, ὑπεθυμίζω εἰς τοὺς ἀνεγνώστας μου ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ὁ Μουσικὸς θιάσος τῆς Ἰταλικῆς ναυαρχίδος ἐξετέλεσεν ἐν τῇ πλατείᾳ μας παρόμοιον Ἀπᾶνθισμ. Νεαπολιτανικῶν ᾠσμάτων.

Ἐπὶ τούτοις δεχθῆτε, παρακαλῶ, τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρετὸν ὑπόληψίν μου.

Ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου, τῆ 8 Ὀκτωβρίου 1899.

A. BIFERNO

Διευθυντῆς τοῦ μουσικοῦ θιάσου τοῦ Συλλόγου τῶν «Φιλομούσων Σύρου»

Σ. Σ. Η. Δημοσιεύομεν τὴν ἀνω διατριβὴν τοῦ κ. Biferno, ἐξ ἧς βεβχίως πάντες θὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ «Πατρις» ἀδίκως ἔγραψε κατὰ τοῦ μουσικοῦ θιάσου τῶν «Φιλομούσων Σύρου». Ἀποροῦμεν δὲ διατι παρ' ἡ-

μὲν ἐπικρατεῖ πάντοτε πνεῦμα μομφῆς καὶ φόγου, ἐὰν π. χ. ὁ θίασος ἐξ ἀσθενείας τινὸς τῶν μουσικῶν δὲν ἐκτελέσῃ κἀνὲν τεμάχιον καλῶς, σπεύδουσι νὰ γράψωσι κατ' αὐτοῦ, ἐνῶ τούναντίον οὐδὲ λόγον ποιούσιν ὅταν ἐκτελῶνται τεμάχια κινουόμενα τὸν θαυμασμὸν καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀκροωμένων καὶ γνωρίζοντων νὰ κρίνωσι περὶ μουσικῆς. Ἄλλ' οἱ γνωρίζοντες ὅτι τινὲς συχνότατα δὲν μετροῦσι τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ πρέποντος, δὲν λαμβάνουσι ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους ἐκείνων ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ὅτι καὶ πᾶσα ἡ ἀμερόληπτος παρ' ἡμῖν κοινωνία ὅτι, δηλαδή, ἐὰν ἐν Σύρῳ ἴδρυμα ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπὸν του μὲ τὸ παραπάνω, δύναται τις εἰπεῖν, εἶναι ὁ σύλλογος τῶν «Φιλομούσων Σύρου», ὅστις τυχὼν διοικήσεως ὡς ἄριστα ἐκπληρούσης τὸ ἑαυτῆς καθήκον ὅλον ἐν προοδεύει

Ἄριθ. 727.

**Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α΄.**

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Α. Μακροπούλου Προέδρου εἰσηγητοῦ, Τιμ. Βισβίτζη καὶ Χρ. Ρούφη.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 15 7βρίου 1899 παρουσίᾳ τοῦτε Εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Κ. Κομπιλίρη, κυλουμένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Γιαν. Καντζιλιέρη, ἕνα δικάσιον ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξῶν.

Τῆς ἐναγοῦσης ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Υἱοὶ Μ. Δρόσου» παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Ἰω. Χατζηδάκη καὶ

τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Κωνσταντίνου ἐμπόρου, κατοικοῦ Λαμίας, ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς μὴ παραστάτης.

Ἡ ἐνάγουσα ἐταιρία διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Δ)βρίου 1899 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς της, ἐξέθηκεν ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐξέδοτο ἐνταῦθα, εἰς διαταγὴν της δι' ἀξίαν ἐμπορευμάτων τῆς τελείας του ἀρεσκείας, ἄτινα ἠγόρασε καὶ πρέλαθεν ἀπὸ τὸ ἐνταῦθα κατὰστημά της πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν, τὰ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1894 δύο χρεωστικὰ ἐμπορικὰ γράμματτα, τὸ μὲν προθεσμίας μηνῶν 5 δρ. Νέας Β. Δ. 379 καὶ 75)00 τὸ δὲ προθεσμίας μηνῶν 7 δραχμὰς 379 καὶ 75)00, ἀνέρχονται δὲ οἱ τόκοι νέας Β. Δ. 379 καὶ 75)00, ἀνέρχονται δὲ οἱ τόκοι μέχρι σήμερον πρὸς δρ. 12)00 ἀπὸ τῆς λήξεως ὡς συμφωνήθη τοῦ μὲν 1ου εἰς δραχ. 200,25 τοῦ δὲ εἰς δραχ. 199,25, ἤτοι τὸ ὅλον τῆ ὀφείλει διὰ κερζαίων καὶ τόκους δρ. 1159 ἃς δυστροπεῖ νὰ τῆ πληρῶσῃ καίτοι πολλὰκις ὀχληθεῖς. Καὶ ἐξητήσατο. νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσά της ἀγωγή.— Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρητήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ τῆ πληρῶσῃ τὰς ἀνω δραχμὰς νέας μιλίας ἑκατὸν πεντήκοντα ἑννέα, δρ. 1159, ἐντόκως ἐπὶ μὲν τοῦ κεφαλαίου πρὸς 12 ο/ο ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ ἐξοδα καὶ τέλη.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν καθ' ἑν.— Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῆς ἐναγοῦσης ἐταιρίας ἀναγνόντα

καὶ προφορικῶς ἀναπτύξαντα τὰς ἐγγράφους αὐτοῦ προτάσεις

Τὸν εἰσαγγελεύοντα

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν.— Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένου ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικῆς κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἄνδρ. Ζώρζου τῆς 3 Δ)βρίου 1898 ἡ προκειμένη ἀγωγή ἐκοινοποιήθη νομίμως καὶ προσηκόντως πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν διαμένοντα ἐναγόμενον, κατὰ χωρισθείσης δὲ τῆς ἀγωγῆς τῆς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 677 τῆς 13 Δ)βρίου 1898 φυλῶν τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος» μὴ ἐμπρηνισθεῖς δὲ ὁ ἐναγόμενος εἰς νόμιμον δικάσιμον αὐτῆς δικάζεται ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται κατ' αὐτοῦ ἄπασαι αἱ αἰτήσεις τῆς ἐναγοῦσης ἐταιρίας θεωρούμεναι ὡς ἀληθεῖς δι' ἄλλοις ἀντιρρήσεως.

Διὰ ταῦτα

Δικάζὸν ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγήν τῆς ἐναγοῦσης ἐταιρίας.

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ἕνα καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρητήσεως πληρῶσῃ τῆ ἐναγοῦσῃ ἐταιρίᾳ δρ. νέας χιλίας ἑκατὸν πενήκοντα ἑννέα (ἀριθ. 1159) ἐντόκως ἐπὶ μὲν τοῦ κεφαλαίου πρὸς 12 ο/ο ὡς συμφωνήθη, ἐπὶ δὲ τοῦ τόκου πρὸς 9 ο/ο ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστέην καὶ Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξοδα τῆς ἐναγοῦσης ἐταιρίας εἰς δραχ. 40, καὶ τὰ τέλη.

Ἐκοίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῆ 15 7)βρίου 1899.

Ὁ Πρόεδρος

ΑΝΔΡ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπογραμματέως

Γ. Καντζιλιέρης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦς, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τοῦτου ἡ παροῦσα ὑπεγράφη νομίμως.

Σῦρος 22 Σεπτεμβρίου 1899.

Οἱ Δικασταὶ

Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡ. ΡΟΥΦΗΣ

ΙΩ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπογραμματέως

Τ. Ρούσσος

Ἄριθ. 497.

Βιβλ. ἀπογρ.

(Τ. Σ.) Ὅτι Α΄. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σῦρος τῆ 24 7)βρίου 1899.

Ὁ Δικ. γραφεὺς

Δ. Ἀποστόλου

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ὅπερ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καὶ δημοσιευσάτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος» διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικόν μου Δημήτριον Κωνσταντί-

νου, επιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσωμαι μὲς πληρώσει δρ. νέας Β. Δ. ἰόν χιλίας ἑκατὸν πενήκοντα ἑννέα ἀριθ. 1159, ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως, διὰ δικασθέντα μοι δικαστικὰ ἐξόδα δραχ. 40, διὰ τέλη 8, δι' ἐξόδα τοῦ παρόντος ἀπογραφου ἀντιγράφου, ἀντιγραφικῶν, ἐπιταγῆς, ἐπιδόσεως καὶ δημοσιεύσεως δραχμῶν 22, ἤτοι τὸ ὅλον τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν δραχμῶν 70 ἐντόκως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως, ἄλλως θέλωμεν προβῆ εἰς νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1899.

Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς ἐταιρίας
Υἱοὶ Μ. Δρόσου
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ
Ζαννάκη Βιδάλη κατοίκου Τήνου

Κατὰ
Τῆς συζύγου του Σμαραγδῆς θυγατρὸς Γεωργίου Δεσίπρη κατοίκου ἐπίσης, δικμενούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνοικία Σανέ—Καρακόλι ὁδὸς Ἀζῆ—Καπί.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Τὴν 28 Ἀπριλίου 1894 συνῆλθον εἰς νόμιμον γάμου κοινωνίαν μετὰ τῆς Σμαραγδῆς θυγατρὸς Γεωργίου Δεσίπρη τελεσθέντος τοῦ μυστηρίου ἐν Τήνῳ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, μετ' αὐτῆς ἀρμονικῶν διῆλθον βίον μέχρι τῆς 10 Μαρτίου 1898 ὅτε αὐτὴ ἀνεχώρησεν ἐκ Τήνου διὰ Κωνσταντινουπόλιν, ἐκεῖ δὲ ἐπιλαθομένη τῶν πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ τὴν οἰκογένειαν της καθικόντων ἠρήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Τήνον καὶ εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον καλουμένη παρὰ τοῦ συζύγου της, ἀλλὰ συνῆψεν ἐκεῖ ἀθεμίτους σχέσεις μετ' ἄλλων προσώπων, μετ' ὧν μοιχεύεται καὶ συνοικεῖ παρανόμως ἀπαντῶσα δὲ εἰς τὰς ἐπιστολάς μου περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον ὁμολογεῖ τὸ ἀνομηκὴν προσθέτουσα ὅτι μοὶ χορηγεῖ τὴν ἄδειαν νὰ νομφευθῶ.

Τὴν ἀναφορὰν μου ταύτην ὑπέβαλον τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου ε. ε. δικογράφου μου, τὸ δὲ δικαστήριον διὰ τῆς ἀπὸ ἀριθ. 720 ε. ε. ἀποφάσεώς του διατάξε τὴν κατὰ νόμον δημοσιεύσειν καὶ τοιχοκολλῆσαι τῆς ἀναφορῆς ἐν περιλήψει.

Ὅθεν παραγγέλλω πάντα ἀρμόδιον δικαστικὸν κλητῆρα νὰ τοιχοκολλήσῃ τὴν παρούσαν ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Τήνου ὅπου κατοικῶ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, καταχωρίσῃ δὲ αὐτὴν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδουμένην ἐφημερίδα ὀ «Ἥλιος».

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 28 Ἰουλίου 1899.

Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Ζαννάκη Βιδάλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ ἀριθμ. 861 ε. ε. ἀποφάσεώς του τῆ αἰτήσεως τοῦ αἰτούντος Κωνστ. Ζένιου κατοίκου Ἐρμουπόλεως, ἐθεώρησε τοὺς ἐν τῇ εἰρημένῃ αἰ-

τήσει τοῦ λόγου ἐφ' ὧν θεμελιεῖ τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου του, Κατίνας τὸ γένος Νικολ. Παππαδάμ διάζευξίν του ὡς βασίμους καὶ διατάξε τὴν ἐκπλήρασιν τῶν νομίμων δημοσιεύσεων καὶ τοιχοκολλήσεων.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς τοιχοκολλήσεως καὶ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος ὀ «Ἥλιος» δημοσιεύσεως.

Σύρος 15 Ὀβρίου 1899.

Οἱ Πληρ. Δικηγόροι
τοῦ Κ. Ζένιου

Σ. Α. ΜΑΤΕΣΙΣ
ΕΜΜ. Σ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκδόται καὶ βιβλιοπῶλαι νὰ στέλλωσι πρὸς ἡμᾶς τοὺς καταλόγους τῶν καταστημάτων των, τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

ΝΕΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΗΓΟΥ

Ὁδὸς Ἐρμουῦ — Ἐν Σύρῳ.

Ὁ διακεκριμένος μεταξὺ τῶν ζαχαροπλαστῶν κ. Ἰωάννης Ρῆγος κατασκευάζει εἰς τὸ Εὐρωπαϊκώτατον Ζαχαροπλαστεῖόν του (παρὰ πλεύρωσ τοῦ Ὑποδηματοποιείου τοῦ κ. Ἰω. Μεσηνέζη) ἄριστα λουκούμια, Κομφέτα, Χαλθαδόπητας, Τσουρέκια καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὄχι μόνον τὴν σπανίαν καὶ ἔκτακτον κατασκευὴν ἀπάντων τῶν προϊόντων τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ρῆγου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθηλίαν τῶν τιμῶν του.

Δέχεται παραγγελίας διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.
Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ι. ΚΙΒΩΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΥ ΒΕΚΡΗ

(πρόην Π. Λουλουδάκη).

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν νέων ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ κ. κ. Ι. Κιβώτου καὶ Λαμ. Βεκρῆ ὑπόκειται εἰς τὴν πολυπληθεῖ πελατεῖαν αὐτοῦ, τροφὴν ἐκλεκτὴν, ποικιλὴν, ἀμέμπτως καθάρην, διὰ ὑλικῶν ἀγνῶν, καὶ περιποίησιν ἀείποτε πρόθυμον. Ἡ μαγειρικὴ τοῦ ξενοδοχείου τούτου, φημιζομένη διὰ τὴν τέχνην καὶ μέχρις ἰδιοτροπίας καθαρῶτα θέλει ἐξακολουθήσει ὑπὸ τῶν αὐτῶν τεχνίτην μαγειρῶν. Τιμὰὶ συγκαταβατικαί.